

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 725/2017
11.04.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Маричић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., мал. ВВ и мал. ГГ, обоје из ..., које заступа мајка и законска заступница ББ, чији је пуномоћник Небојша Маричић, адвокат из ..., ради оспоравања очинства, одлучујући о ревизији тужених, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 713/16 од 10.01.2017. године, на седници одржаној 11.04.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 713/16 од 10.01.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици П2 14/16 од 10.11.2016. године, ставом првим изреке, утврђено је да тужилац није отац мал. ВВ рођеног ... године у ..., ЈМБГ ... уписаног у МК рођених за Матично подручје ... под текућим бројем ... за ... годину и мал. ГГ рођене ... године у ... ЈМБГ ..., уписана у МК рођених за Матично подручје ... под текућим бројем ... за ... годину, које је родила мајка ББ из ..., ЈМБГ ..., ул., за време трајања брака између тужиоца и тужене ББ. Ставом другим изреке, наложено је матичару за Матично подручје ... да, након правноснажности пресуде, у Матичну књигу рођених за Матично подручје ..., изврши брисање уписа АА као оца мал. ВВ и мал. ГГ. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене ББ за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена ББ да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 170.918,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 713/16 од 10.01.2017. године, одбијена је жалба тужених и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену ревизију су благовремено изјавили тужени због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побиијану пресуду на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14) Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужених није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Неосновани су ревизијски наводи да је суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 386, 396. став 1. и члана 91. став 2. ЗПП недостављањем првостепене и другостепене пресуде мал. туженима лично или преко њихове законске заступнице, те пропуштањем да у току целог поступка пази по службеној дужности да ли је лице које се појављује као пуномоћник овлашћено за заступање мал. тужених. Наиме, у пуномоћју датом адвокату Небојши М. Маричићу, који је примио првостепену и другостепену пресуду, изјавио правне лекове и поступао као пуномоћник у току целог поступка, није наглашено да се пуномоћје односи само на тужену ББ, па како је она законска заступница мал. тужених, пуномоћје за заступање које је дала адвокату, у смислу чл. 72. став 1. Породичног закона, односи се на њу као тужену и као законску заступницу мал. тужених.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и тужена ББ су склопили брак 1993. године. У том браку рођени су ДД ... године и близанци ГГ и ВВ ... године. Брак парничних странака правноснажно је разведен пресудом Основног суда у Сремској Митровици П2 1228/17 од 17.10.2011. године, а мал. деца странака поверена мајци, овде тужилји, на самостално вршење родитељског права. Према извештају испитивања-анализи утврђивања подударности генетских локуса Конзилујума „БЂ“ лабораторија од 18.06.2015. године, не постоје подударности генетских локуса ни за мал. ГГ ни за мал. ВВ, те тужилац није њихов отац.

По оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право, и то одредбе члана 252. став 3, члана 45. став 1. и 253. став 3. Породичног закона, када су утврдили да тужилац није отац мал. тужених ГГ и ВВ, те наложили матичару да након правноснажности пресуде у МК рођених за Матично подручје ... изврши брисање уписа тужиоца као оца мал. тужених. Одлука је заснована на извештају о испитивању лабораторије Конзилујума „БЂ“ од 18.06.2015. године. Правилно је оцењено да, иако се не ради о акредитованој установи, у питању је стручна установа, специјализована лабораторија за медицинску биохемију и генетику, чији налаз тужена ББ није довела у сумњу достављањем другачијег налаза, нити доказа да је наведеној лабораторији рад забрањен, посебно имајући у виду да није била заинтересована за вештачење, није се одазивала на заказане термине за вештачење није доводила мал. децу нити се одазивала на позиве суда (због чега се није могао извести доказ њеним саслушањем), а своје изостанке није оправдала.

Имајући у виду наведено, нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Супротно наводима ревизије, судови су правилно оценили истакнути приговор застарелости у погледу рока за подношење ове врсте тужбе, прописаног

чланом 252 Породичног закона, имајући у виду дан сазнања тужиоца да није отац деце, у односу на дан подношења тужбе. Правилан је и закључак другостепеног суда да се у конкретном случају, није могао применити члан 256. став 6. Породичног закона, јер тужилац нема поуздана сазнања ко је отац деце, да би тужбом обухватио и то лице.

С обзиром да се осталим наводима ревизије понављају жалбени разлози који су били предмет правилне оцене другостепеног суда, они се у овој пресуди посебно не образлажу.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. ЗПП.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић